

Пататъ *с. м.* картофель (*син. бръбой*). (*Batata virginiana, итал. patato*): Бръбой или кронпиръ (патате). *Л. Д. 1874 г. 203.*

Патерица *с. ж.* 1) жезлъ: И му дойде старъ свѣти Никола, Въ рѣка държитъ стрѣбрена патерица, Го прекърсти она цѣрно море, Го прекърсти, море го отмарзна. *М. 48.* Па си зема свѣтъ Никола Патерица позлатена. *Ч. 356.* Само она ще да ся признае за епископъ, комуто самъ папа проводи жезлъ (патерица) и прѣстенъ. *Г. 179.* 2) палица: Войводата съ патерица въ рѣката (*кошевой съ палицей въ руки*). *Тб. 27.* 3) посохъ: Пѣтницкѣтъ подпиратъ съ калугерска патерица. *Зк. 133.* Попъ си фати патерица, Я си 'фатифъ секирица. *М. 272.* Та си зеле кои тоягичка, Та си зеле кои патеричка, Та отваждатъ во чесна-та църква, Си са вѣстатъ и богу са молатъ. *М. 53.* 4) костыль: Първи (арамія) бѣше куси Петко, Куси Петко шатрумъ—патрумъ, На четири патерици. *М. 278.* 5) *дскъ, смѣдующий за праздниколы въ честь какого ниб. святого, въ который обыкн. опохмеляются послѣ праздни-*ка: Утрѣшний день подиръ Николовъ день наричатъ *Никѣлина патерица*. *Б. Е. Люб. 25.* Азъ не можѣхъ да стѣгна вѣра за свѣти Тодаръ, рѣкохъ барѣмъ за патерицата давнѣ затекѣ. *Влайк.* Нито пакъ правятъ (Врътопчине) както по нѣрѣхъ нѣкои си, та откакъ празднувать св. Никола да пѣжтъ и на другий день пѣжтъ за патерица-тъ му. *Л. Д. 1869 г. 135.*

Патѣта *с. ср. мн. ч.* лилия названіе цвѣтка (*син. перуника*): Който желае да напѣти една гиздава китка, той не трѣба да са ограничава само съ своята градинка и съ нейните лалета, патѣта, божо—дървце, очета и пр. *З. 94.*

Пѣти, пѣти, пѣти! патъ, патъ, патъ! *межд. утъ, утъ, утъ!* *канчка утокъ:* Пѣти, пѣти, пѣти! Какви-тъ патенца, вѣра ги насадихъ, а днесъ ся излупихъ! *Ч. 207.*

Пѣтило *с. с.* 1) много испытанный: Не пытай старо, ами пѣтило! Не пытай старило, ами пѣтило! Не пытай хитро, ами пѣтило! *Ч. 195.* 2) несчастье, бѣда: И такова пѣтило не бѣше ми дохождѣло до главѣта!

Пѣтилъ *пр.* испытанный (много): Войводата даваше повелѣния полека, тихо, безъ да бърза, съ запиране, като старъ, много пѣтилъ казакъ (*какъ старый, глубоко опытный въ дѣль казакъ*). *Тб. 37.* Сичкитъ потрясохъ пѣтиле главѣ. *ѣб. 79.* Постари и пѣтиле учѣхъ младитѣ. *Тб. 32.*

Пѣтима *с. ж.* *обыкн. во мн. ч.* (*пр. пѣтица*) приключенія, все испытанное кѣмъ л.: Тоя мой братъ (калугеринъ) прати ма да разказвамъ своите пѣтими на дяконете му. *З. 290.* Царския синъ си изказалъ неволята отъ край до край и му казалъ, Че отива да търси слѣдцето, да го пита за пѣтимата си. *Пс. 1884. VII. 149.* **Пѣтименъ** *пр.*